

סליחות לז' אדר - נוסח קצת קהילות לחברה קדישא גחש"א

סְלַח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ. מַחֵל לָנוּ מִלְּפָנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנֵינוּ:

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבֵעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה
הוֹרִית. גְּדַלְת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע
יִדְיָדֶיךָ. תִּפְּן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בֵּעַל הַרְחָמִים.
בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנּוּ מִקֶּדָּם. מִחֲרוֹן
אַפֶּיךָ שׁוּב כָּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב. וּבְצֵל כְּנַפְיֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנָן
כְּיוֹם וַיֵּרַד יְהוָה בְּעֵנָן. תִּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחָה אֲשֶׁם כְּיוֹם
וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֵׁם. תִּתְאוּן שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאִמֵּר כְּיוֹם
וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה. וְשֵׁם נֹאמֵר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת. נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשָּׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאתָה
וְנִקָּה: וְסָלַחְתָּ לְעֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סְלַח לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מַחֵל לָנוּ מִלְּפָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה
אֲדֹנָי טוֹב וְסָלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קַרְאִיךָ:

נִשָּׂא לְבַבְנוּ אֵל בְּפִים אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם: הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מֵיִם עַד
נֶפֶשׁ: כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: וַיִּזְכֹּר כִּי בְשָׂר
הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב: הַלְמֹתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רַפְּאִים יִקוּמוּ יוֹדוּךָ
סֵלָה: הַיִּסְפֵּר בִּקְבוֹר חֶסְדֶיךָ אֲמוֹנֶתְךָ בְּאֲבֹדֶיךָ: הַיּוֹדַע בַּחֲשֵׁךְ פֶּלֶאךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ
בְּאָרֶץ גְּשִׁיחַ: מִי גָבַר יְחִיהָ וְלֹא יִרְאָה מָוֶת יְמַלֵּט נֶפֶשׁוֹ מִיַּד שְׂאוּל סֵלָה:

סליחות לז' אדר - נוסח חברה קדישא גחש"א עז

תבוא לפניך אנקת אסיר בגדל זרועך הותר בני תמותה: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו:

פרחם אב על בנים בן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר:

ויאמר יהוה סלחתי בדברך:

הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

אנחנו בני החבורה הקדושה הקבירים. בחרנו יום אחד להתענות בחדשי השנים, גשנו היום בתפלה לבקש רחמים ותחנונים. דלתך דפקנו כי דאגנו לקדושים אשר בעפר ארץ טמונים. החברה גומלי חסדים עם המתים לקברה. ויש לחוש שמא לא עסקנו עם המתים בשורה. ולעפה אחזה בשרנו אולי היא חלילה מצוה הפאה בעברה. חיל ואימה ורעה נפלה עלינו בלבישת התכריזין והטהרה. טמינות וחפירת הקברים שגאות מי יבין. יעצנו לחצנו קברים אשר כבר הם שם צפונים והמה גרובין. בלו עינינו בדמעות מי יוכל זאת להבין. למען שמך יהוה וסלחת לעוננו כי רב הוא לכפר חטא וחובין. מורא

ופחד חיל וירעדה בתקון הארון ושאר צרכי המת דעתנו קצרה.
 נשיאת המטה ואפן הנחתו בקבר אולי לא לפי כבודם וכדין
 התורה. סעו המה למנוחות ועזבו אותנו ברב יגון ואנחות
 בפסיעה על קברים הטמונים בטמירה. על הכל אנחנו גזרנו
 עלינו לכתת רגלינו לילך למקום מנוחתם לבקש סליחה ומחילה
 וכפרה. פלגי מים ירדו עינינו שפא פגמנו בכבודם אשר מעינינו
 געלמה ונסתרה. צום ותענית גזרנו על עצמנו בגזרה. קבלנו עלינו
 בלי גדר ובלי התרה. רחמיך יכמרו וחלצנו מעונש ומגזרה
 חמורה. שלום וחיים תתן לנו אדני האדונים. תאריך ימינו
 באריכת ימים ושנים. פתח לנו אצריך הטוב בזכות אשר בעפר
 ישנים. ובלע המות לנצח ומחה יהוה אלהים דמעה מעל כל
 פנים. אז נשמח ונשיש כי נשמע מבשר מבנה הארץ. ישמחו
 השמים ותגל הארץ. וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ. בכינו
 גם בזכרנו את ציון למה זנחתנו לנצח. רחום עד מתי תשפח
 לנצח. בידך שלשה מפתחות של מטר ושל רחם ופקדון רוחות
 טהור וצח. יצר הרע מסית ומדיח והנה בלעו עצמותינו ברצח.
 יהי רצון שיבלע המות לנצח. מראש הרים יצוחו וירגנו שוכני
 עפר ויקיצו. אמר יהוה צבאות את רוחי אתן בקרבכם וחיותם
 וקדושתי יעריצו. יחיו מתים ירגנו צדיקים יעלו אבר פגשרים
 וירוצו. ויפרחו מעיר בעשב הארץ ויציצו:

אל מלך יושב על כסא רחמים. ומתנהג בחסידות. מוחל
 עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
 לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר
 ורוח. לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה,
 וזכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו

סליחות לוי אדר - נוסח חברה קדישא גחש"א עט

מקדם כמו שפתוב, וירד יהוה פענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יהוה:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד
ואמת. ניצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה
ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: עד מתי רשעים יהוה
עד מתי רשעים יעלוזו: עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו: עד מתי תסתיר
פניך: אלהים זדים קמו עלינו ועדת עריצים בקשו נפשנו ולא שמוך
לנגדם: יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתנו האזינה אלהי יעקב סלה:

ברחם אב על בנים בן תרחם יהוה עלינו: ליהוה הישועה על עמך
ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משוגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה
צבאות אשרי אדם בוטח בך: יהוה הושיעה המלך יענו ביום קראנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

תנחם על עפר ואפר. וידבר עמים תחתינו ותן לנו פופר.
שרידיך עמדו היום להסיר מאתנו פעם ולהפר. ראה
תראה בעני עמך ישראל ונשלמה פרים שפתינו בקרבן ושעיר
לכפר. קדוש זכור עני צאן עמך ההרגה ועל החבורה הקדושה
ועל כל עם הקהל וכפר. צרת לבבינו תרחיק. נחנו בארץ החיים

וּתְצוּהָ לְפָנֵי הַדָּרֵךְ לְעֵלוֹת בְּמִסְלָה. מְכַשׁוֹל לְהַסִּיר וּלְשַׁבֵּר עוֹל
הַקֶּשֶׁה מִגְּלוֹת אֲשֶׁר עַל צוּאֲרָנוּ סָלָה. לְתֵת שְׂאֲרֵית עִמְךָ יִשְׂרָאֵל
לְיָשִׁים וְלִתְהַלְלָהּ. בְּפֶר לְעִמְךָ יִשְׂרָאֵל כְּרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים זְמַן כְּפָרָה
וּסְלִיחָה וּמְחִילָה. יִשְׂרָאֵל עִמְךָ דּוֹאֲגִים וּמְבַקְשִׁים סְלִיחָה וּמְחִילָה
וּכְפָרָה. טְלָאִיד דּוֹפְקִים עַל דְּלִתּוֹתֶיךָ וְכָלֵם הוֹמִים פֶּן וְאֵלֵי עֲשׂו
מְצוּהָ הַבָּאָה בְּעֵבְרָה. חֲשַׁבְנוּ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְאַמֶּת עִם הַמֵּתִים
כְּהַטְהַרְתָּה. זִלְעָפָה אֲחֻזָּתֵנוּ שְׂמָא פְּגָמְנוּ בְּכְבוֹדֵם וְלֹא עֲשִׂינוּ כְּשׁוֹרָה.
וְעַל אֵלֶּה גְּזַרְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְהִתְעַנּוֹת כְּכָה בְּגִזְרָה. הַעַל אֵלֶּה
נִתְאַפֵּק מִלְדַּמַּע עֵינַי עַל לְבִישַׁת הַתְּכָרִיכִים וּנְשִׂיאת הַמָּטָה
וּבְכַפְסִיעָה עַל הַקְּבָרִים הַטְּמוּנִים בְּטְמִירָה. דְּרִשְׁנוּךָ הַיּוֹם בְּתַפְלָה
וּבְעִתִּיךָ לְפָנֶיךָ אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא. גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׂמוֹ שְׁלַח
לָנוּ תִשְׁבִּי הַמְּבַשֵּׁר בְּשׁוֹרָה. בְּרַב טוֹבְךָ גְּאֹל יְחִידְךָ כִּי לָךְ יְהוָה
הַיְשׁוּעָה. בְּרַבֵּת אֲבָרָהֶם אָבִינוּ עֲלֵינוּ תִשְׁפִּיעַ. אֵלֶיךָ יְהוָה עֵינֵינוּ
תְּלִיּוֹת וְשִׁלַּח לָנוּ מְלַךְ הַמּוֹשִׁיעַ. אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ.
יּוֹם לְיוֹם לָךְ נִצְפָה וְלִישׁוּעָתְךָ נִקְוָה. לְהַשְׁבִּית נֹגֵשׁ וּמִדְּהַבָּה. שְׁמַע
יְהוָה הַטָּה אֲזַנְךָ לְתַפְלָתֵנוּ הַקְּשִׁיבָה. לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין לָנוּ
הַכֶּנֶס. שְׂאֲגָתֵנוּ תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ וְתִצִּיל יְדִידְךָ וְעֵגִייד מִיַּד מְאַנֵּס. מִפְּנֵי
קוֹשֵׁט סָלָה יְבוֹשׁ הָאוֹנֵס. שְׁלַח אֲוִרְךָ וְאַמְתְּךָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:

אֵל מְלַךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל
עוֹנוֹת עֲמוֹ. מְעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,
וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ
מִקְדָּם כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וַיִּרַד יְהוָה כְּעָנָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אַרְךְּ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת. נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵינָיו וּפִשַׁע וְחַטָּאת
וְנִקְיָה: וְסִלַּחַת לְעֹנְוֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבוּנוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ: בִּי אַתָּה
אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאִיךְ:

זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשֻׁבָה לֵב נְשֻׁבָה וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה: יִשְׂרָאֵל
נוֹשַׁע בִּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבְשׂוּ וְלֹא תִכְלְמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד: בִּי
עֲמֹד מְקוֹר חַיִּים בְּאַרְךְּ נְרָאָה אֹזֶר: יְהוָה זְכָרְנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית
יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת עַמְּךָ
אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל:

כָּרַחֵם אָב עַל בָּנָיו כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ
בְּרַכְתָּךְ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

תוכן הסליחה הזאת מתיחס רק לימי צרה שעברו על ישראל בימי הביניים
בזמן המחבר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּנוּה טוֹב תִּאֲעָמוּ וְתִאֲסַף וְתִטְעָמוּ. בְּהַר גִּחְלִיתְךָ מְכוּן
לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלַת תְּבִיאָמוּ. שְׁלַח לְעַמְּךָ פְּדוּת לְנַחְמוּ וּלְרַחֲמוּ.
גְּאֹלָנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הָעַמְּדִים בְּבֵית
יְהוָה בְּלִילוֹת. גְּאֹל אוֹתָנוּ מִמֶּר הַגְּלוּת וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה אוֹת.
וּלְהַשְׁקוֹת אוֹתָנוּ בְּכּוֹס יְשׁוּעוֹת. וְתִשְׁבֵּר זְרוּעֵי רִשְׁעֵי אֶרֶץ וּלְהַשְׁקוֹתָם

כּוּם הַתַּרְעָלוֹת. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 יִדְבָּאוּ. וְנַחֲלֶתְךָ יַעֲנוּ וְאָמְרוּ לְמַחֲזֵק. וְאָמְרוּ אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם כִּי יִדְנוּ
 רָמָה וּפְעָרוּ פִּיהֶם לְבִלֵי חֵק. וְאֵיךְ הִבְטַחְתָּ וְאֵת בְּרִיתִי אֲקִים אֶת
 יִצְחָק. וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק. לְיִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲבוּדִים בְּזוּזִים
 שְׂדוּדִים דְּחוּפִים הַרוּסִים וּבֵין הַזְּאֵבִים בָּאוֹת. וְהָמָּה טוֹפְלֵי שֶׁקֶר
 אָמְרוּ בַּחֲנוּ וְעוֹצֵם יִדְנוּ עוֹשֶׂה וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל זֹאת. לָכֵן חֲלַקְמָה
 תִּמְגַּרְם תִּנְעָרֶם מִן הָאָרֶץ וְעֲשִׂי לָנוּ גְסִים וְנִפְלְאוֹת. אֶתָּה יְהוָה
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ סְחוּפִים עֲנִיִּים צְמֵאִים לְיִשְׁעֶךָ.
 וְהָמָּה קְנִימִים רְחוּמִים שְׁלוּיִם וְשִׁקְטִים וְתַמּוּכִים אֱלֹהִים בָּאוּ גּוֹיִם
 בְּמִקְדָּשְׁךָ. עַל עִמָּךְ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְעַצְּוּ עַל צְפוּנֶיךָ. לָכֵן אֵל יִפְלְמוּ
 כִּי מִבְּקִשְׁךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כְּבוֹשִׁים פְּנִיהֶם וְלִבָּם
 יִשְׁתּוּמִם. עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמִם. וְאֶת עָרֵי יְרוּשָׁלַיִם הִשְׁמִי וְהָאָרֶץ פְּנִיךָ
 עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשְׁמִם. חֲלוּף עַל אֲשֶׁר אָמְרוּ לָכֵן וְנִבְחַדְדִם מִגּוֹי וְלֹא
 יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲנַחְנוּ מִנֵּת חֲלַקְךָ פִּשְׁעֵינוּ תִּכְפֹּר
 בְּעַד אֲמוּנֵינוּ שׁוֹמֵר. פְּנֵה נָא מִכָּל עֲסָקֶיךָ וְצֵא בְּגִבּוֹר לַיִּשֵׁעַ חֲשׂוֹקֶיךָ
 וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ לְכַמּוֹר. וּזְכֹר עֲוֹן אֲבוֹתֶם לְכַלּוֹת וּלְגַמֵּר. כִּי הִנֵּה לֹא
 יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ מִתִּי אֲסַפְּרֶם בְּמִישׁוֹר בְּנֵי
 פָּרָץ וְזֶרַח תְּאוּמֵי תִמֹר כִּנְאָמַר כִּי רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְעוּרֵי יֹאמֵר נָא
 יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ זְמַן קֶצֶם נִחַתְם וְקִרְנָם נִגְדָּע וְנִדְחָה. פִּדְנוּ
 מִצָּרָה וְצוּקָה וּכְנֵם כָּל פְּזוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְנִדְחָה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם וּכְנֵם
 נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל:

אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת. מוֹחֵל
 עוֹנוֹת עַמּוֹ. מְעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר
 וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתְתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,

סליחות לז' אדר - נוסח חברה קדישא גחש"א פג

וּזְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ
מִקְדָּם כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְתַנּוּן. אָרְךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֱמֶת. נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵוֹן וּפֹשַׁע וַחֲטָאָה
וְנִקְיָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלִחֲטָאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חֲטָאֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ: בִּי אַתָּה
אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכֹל קְרָאִיךְ:

כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאָרֶץ, אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: אָדָם יְלֹוד
אִשָּׁה, קֶצֶר יָמִים וּשְׂבַע רִגְזוֹ: אָף עַל זֶה פִּקְחָתָ עֵינֶיךָ, וְאַתָּנוּ תְּבִיא
בְּמִשְׁפַּט עֲמֹךְ:

כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים כֵּן תִּרְחַם יְהוָה עֲלֵינוּ: לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עַמֶּךָ
כִּרְכַּתְךָ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:

מיוסד על פי א-ב

אָדָם אֵיךְ יִזְכֶּה. בְּכֹל יוֹם לְמֹת מְחַפֶּה. בְּשָׂר מַה יִּדְבֵּר. וְהוּא
מוֹבֵל לְקֶבֶר: גְּוִיו לְבוֹר נוֹפֵל. לְמָקוֹם חֲשָׁד וְאִפֵּל. דְּמִוִּינוּ
לְהֵבֵל דְּמָה. וְגַם נִמְשַׁל בְּפִהֲמוֹת נִדְמָה: הֵלֵא כֹל יָמָיו מְעַט
וְרַעִים. וְכֹל מַעֲשָׂיו עֲזוּזוֹת וּפֹשְׁעִים. וּבִלְבָבו יָבִין וְשָׁב. וְרָפָא לוֹ
לְקוּלוֹ בִּיקְשׁוּב: זְכוֹת וּמִישׁוֹר אִם יַעֲשֶׂה. בְּהֵם יִמְצָא מָנוֹס וּמְחַסָּה.

חַיּוּ כְּאִין חַשׁוּב. וְסוּפוּ לְעַפְר יִשׁוּב: טוֹב לוֹ שְׁלֵא נִבְרָא. מִשְׁנִבְרָא
 לְיוֹם צָרָה וְעִבְרָה. יְמֵיו כָּלִים בְּעֵנִי וְעֵלְבוֹן. וְאַחֲרִיתוֹ לְתַן דִּין
 וְחֻשְׁבוֹן: בְּעֶבֶד יִשְׂאָף צַל. וּמִיַּד שְׂאוּל לֹא יִנְצַל. לְמָה מֵרַחֵם יֵצֵא.
 וְהוּא שְׁמוֹר לְרִיב וּמִצָּה: מַה יִּוְעִילָנוּ רַב הוֹנוּ. וּלְיוֹם עִבְרָה מְכַהֵה
 עֵינֵינוּ. נִשְׁמָתוֹ מִנוּ תִפְרֵד. בְּשַׁעַת מִיתָתוֹ לְמָאד יַחֲרֵד: סוּפָה
 וְסַעְרָה יִבְעֵתוּהוּ. חֲבָלֵי מוֹת יִסּוּכְבוּהוּ. עָרוֹם יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ.
 וְעָרוֹם יִשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ: פֶּתָאֵם יִלְכֵד בְּמִצוּדָה רָעָה. וְאִין מִי
 אוֹתוֹ לְפִדְעָה. צָרָה וְצַלְמוֹת יִירֵשׁ. מִבֵּיתוֹ וּמֵהוֹנוֹ יִפְרֵשׁ: קָרֵב קִצּוֹ
 וְנִהַפֵּךְ שִׁבְרוֹ. כָּבֵה גֵרוֹ וְאַבְד זְכָרוֹ. רַמָּה תוֹרִישְׁנוּ. תּוֹלְעָה
 תִשְׁלַטְנוּ: שׁוּמַע זֹאת יִבְכֶּה וַיִּדְאָג. בְּבִכֵי וּבְתַחֲנוּנִים כְּלָבִיא יִשְׂאָג.
 תִּפְלָה וּצְדָקָה יִרְבֶּה. אוּלֵי מִיִּסּוּרֵין יַחֲבֵא:

אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל
 עוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר
 וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לִזְמַר שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה,
 וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוֹ
 מִקֶּדֶם כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וַיִּרַד יְהוָה כְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרְךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּת. נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה
 וְנִקָּה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סֵלַח לָנוּ אֲבוּנוּ כִּי חָטְאָנוּ מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה
אֲדָנִי טוֹב וְסֵלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאִיךָ:

שם המחבר שלמה הקטן ברבי יהודה והוא ר' שלמה בן גבירול

שׁוֹכְנֵי בְּתֵי חָמֵר לָמָּה תִּשְׂאוּ עֵינַי, וּמוֹתֵר מִן הַבְּהֵמָה אֵין. לָנוּ יֵשׁ
לְדַעַת. כִּי אֲנַחְנוּ תּוֹלַעַת. לְגַבֵּי חָמֵר גִּבְנוּ, וְאִיךְ יִגְבֶּה לִבְנוּ
כִּי יִתְרוֹן לְגַבְרָה, וְאַחֲרִיתוֹ לְקַבֵּר. וְזֶה יִהְיֶה לוֹ חֶלֶף, לוֹ חַי שְׁנַיִם
אֶלֶף. הֲלֹא אִם יֵלֶךְ מָרִי, וְיִבְלַע בְּחֶמֶת קָרִי. וְיִשְׂרַף בְּלֶהֱב, וְלֹא יוֹעִיל
הַזֶּהָב. הָאָדָם הַנִּכְבָּאָה, פִּקַּח עֵינָיִךְ וְרָאָה. מֵאֵין בּוֹאֵךְ, וְאֵנָּה מוֹצֵאֵךְ.
קִצֹּךְ עֵנִי וְאֲבִיוֹן, נִמְשַׁל לְקִיקוּיוֹן. שְׁבֹן לִילָה הִיָּה, וְעַד בִּקֹּר לֹא הִיָּה.
טוֹב אֲשֶׁר לֹא נוֹצַרְתָּ, וְעָמַל לֹא קִצַּרְתָּ. וְאִיךְ גְּדוּלוֹת תִּבְקֶשׁ, וְאַתָּה
בְּתוֹךְ הַמוֹקֵשׁ. נוֹפֵל אַתָּה מֵרַחֵם, וְתִפְשַׁע עַל פֶּת לֶחֶם. וְאִם
יִתְמַהֲמָה רַגְעַי, אֲזִי תִמְצָא כָּל נֶגְעַי. כִּשְׂרָף כְּאוֹר זְרוּחַ, בְּעוֹד יֵשׁ בּוֹ
הַרוּחַ. וְעַת תִּצַּא הַנֶּפֶשׁ, נִשְׂאָר טֵיט וְרֶפֶשׁ. רָאָה כִּי אֵין בִּידֶךָ, מְאוּמָה
מִכְּבוֹדֶךָ. לְזוּרִים חִילֶךָ יָקוּם, וְאַתָּה תֵּלֶךְ רִיקָם. בְּכָל זֹאת לֹא חֲשַׁבְתָּ,
לְתַאֲוָה הַקְּשִׁבְתָּ. וְאִם לֹא תִמְיֵב רְאשִׁיתָהּ, מַה תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתָהּ.
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ, וְיֵשׁוּב לִפְנֵי מִלְכוֹ. אוֹלֵי צוֹר יַעֲתֵר, וּמִחֲרוֹנוֹ יִסְתֵּר.
יְהִירִים הַתְּקוּשָׁשׁוּ, זָכְרוּ וְהִתְאוּשָׁשׁוּ. שְׂאוּ לִבְכּ וּכְפִים, אֵל אֵל
בְּשָׁמַיִם. הוּי עַל גִּפְשׁוֹתֵינוּ, וְאוּי עַל חֲטָאֵתֵינוּ. כִּי רוּחַ רַעִינוּ, וְגַם
כִּצְאוֹן תַּעֲנוּנוּ. וּמַה נִּבְקֶשׁ וּמַה נִּדְרֶשׁ, כִּי עוֹנוֹתֵינוּ עֲבָרוּ רֵאשׁ. מְאֹד
רַבּוּ עוֹנֵינוּ, וְאִיךְ נִשְׂאָ פְּנֵינוּ. דִּלָּה עִמָּךְ מִשְׁחַת, מוֹשֵׁל רוּם וְתַחַת.
וְאִם הַקְּשִׁינוּ עוֹרְפֵךְ, חֲסִדֶךָ אֵל תִּרְפֵּה. הִפְקֵךְ חֲמִלְתֶךָ, לְעַם דּוֹפְקוּ
דִּלְתֶךָ. כִּי אַתָּה אֲדוֹנֵינוּ, וְאֵלֶיךָ תִּלְוִיּוֹת עֵינֵינוּ:

אל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל
עוֹנוֹת עַמּוֹ. מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מְחִילָה

לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפִוּשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר
 וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה,
 וְזָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנוּ
 מִקֶּדֶם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְתוֹנוּן. אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּת. נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאתָה
 וְנִקָּה: וְסָלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנָח לְתוֹנוֹ:
 סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסָלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קַרְאִיךָ:

מיוסד על פי א"ב

אֲזַכָּרְךָ יוֹם מוֹתִי. וּמֵאַיִן בָּאתִי. וְלִפְנֵי מִי עֲמִידְתִּי: בָּאתִי מִלִּיחָה
 סְרוּחָה. וְאַלְכָּה אֵל עוֹמֵק שׁוּחָה. וְלִפְנֵי מַגִּיד לְאָדָם
 שִׁיחָה: גְּוִיָּתִי תִסְרַח. גִּשְׁמָתִי תִבְרַח. תּוֹלַעַת בִּי תִפְרַח: דְּרָפִי
 מִיָּתֶה אֲרוּצָה. גּוֹלָל וְדוֹפֵק לִי לְמַחֲצָה. שָׁם אֲשָׁכַב וְלֹא אֵצֵא
 חוּצָה: הַיּוֹם הַזֶּהוּ. חֲשָׁךְ וְצִלְמוֹת יִגְאָלוּהוּ. וְשָׁפוּ עֲצָמוֹתַי לֹא
 רָאוּ: וּכְדוֹמֵן עַל שָׂדֶה. תּוֹלַעַת בִּי תִרְדֶּה. וְאִין גּוֹאֵל וְאִין פּוֹדֶה:
 זָרָה רוּחִי לְאִשְׁתִּי. לִבִּי בִטְנִי נִתְעַבְתִּי. וּבְעֵינַי כָּל גְּמַאֲסָתִי: חֲבִיבִי
 וְרַעֵי הַמָּה. יַעֲזוּבוּנִי וְאַקְרָא שְׁמָה. אֲמִי וְאַחֹתִי לְרַמָּה: טָרַף אֶהְיֶה
 לְשִׁינֵיהֶם. וַיַּחֲפְרוּ בִי מְעוֹנוֹתֵיהֶם. וַיַּחֲנוּ שָׁם עִם יְלִדְיָהוּן: יַחַד יָבוֹאוּ
 גְדוּדִים. רַמָּה וְתוֹלַעַה צְמוּדִים. לְאָכַל בְּשָׂרִי וּגְוִידִים: כָּל קִרְבִּי

יִרְמוּסוּ. יַחֲלִידוּ וְגַם יִדְרוּסִי. וְעַל כָּל בְּשָׂרֵי וְעוּרֵי יְבוּסוּ: לֹא אָרִים
 יָדַי וְרַגְלִי. לֹא אוֹכַל לְגַרְשָׁם מֵעָלַי. וַיְכוּל יוֹכְלוּ עָלַי: מֵעֲנִיתֶם עָלַי
 יֵאָרִיכוּ. וּבְלוֹיֹתַי יִפְלִיחוּ וַיִּדְרִיכוּ. וּמִרְרֹתַי לְאָרֶץ יִשְׁפּוּכוּ: נִמְלָה
 תּוֹרִישָׁנִי תּוֹלַעַת תֹּאכְלָנִי. רָגַב וְרָמָה תָּבֵא בְּהֵן. וַיִּרְבְּצוּ שָׁם עִם
 גּוֹרִיהֶן: פִּי תֹאכְלָנִי. וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ. נְמָלִים שָׁם יִקְנְנוּ: צָמְתוּ
 בְּבוֹר הַדְּרִי. וְרָמָה תִּכְסֶּה כָּל אֲבָרַי. וְעָלוּ עַל חֶלְקֶת צְוֹאֲרָי:
 קָדְקְדֵי וְכָל קָרְבֵי. וּמַחֵי וְכָל טוֹבֵי: תּוֹלַעַת תִּתְעַדֵּן בֵּי: רוּחֵי חֲבָלָה.
 וּנְפֹשֵׁי נִבְהָלָה. בְּיַד מְלֹאכֵי חֲבָלָה: שְׂאוּל יִשְׁאֲלוּנִי. וְהֵמָּה יוֹעִידוּנִי.
 וְכָל לְבֵי יוֹעִידוּנִי: תִּרְחַם עַל גִּשְׁמָתִי. וְעַל אֲבָרַי וּגְוִיָּתִי. וְאַבֵּא
 בְּשָׁלוֹם אֶל מְנוּחָתִי:

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת. מוֹחֵל
 עוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
 לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ.
 לֹא כִרְעַתֶּם תִּגְמַל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה, וְזָכַר
 לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה. כָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם כָּמוֹ
 שְׁכֵתוֹב, וַיִּרַד יְהוָה בָּעָנּוּ וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְתַנּוּן. אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּת. נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵוֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה
 וְנִקָּה: וּסְלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאֵנוּ מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסְלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קַרְאִיךָ:

יושב בסתר עליון ושכינתך בחביון. שלח פדות לציון ולגאל
 עם עני ואביון. רחם על מעשה ידך וקבל ניב והגיון.
 את פניך אנחנו חברה הקדושה הקפרינים שופכים לב בדיון אל
 אלהים עליון: יושב בהסכמה אחת באנו לחלותך. נגשנו לפניך
 לשפך שיחנו לבקש מחילתך. והראה אות לטובה לעם סגולתך.
 ראה כי שממו שערי ירושלים והר קדשך. רחמים תעורר ויעלו
 לציון מושיעים לך יהוה אקרא: יושב מעוט הירח תמלא זיו
 אורה. הגנוז לצדיקים ולישרים תאיר בימינו במהרה. יוסף שנית
 ידו ואלהיו התשבי יבשר הפשורה. רומם נא קרן עמך ואז
 יתעורר לבבנו לדבר בשיר ובבגין אפריון לך יהוה אקרא: יושב
 זכר יהוה חרפת עבדיך וקומם נא בית שכינת אולמך. צהלי
 ורני ישבת ציון עשה עמנו חסדיך. לחסדי דוד זכור ועשה
 נפלאותיך. להקים מעפר דל מאשפות ירים אביון כי נחם יהוה
 את ציון לך יהוה אקרא: יושב שדי תקנא את קנאתך. ונקום
 את נקמתך מהר נחלתך. ותעקר פולחנא נוכראה מנחלתך. ושמוך
 ימלא ויהא רבא ותשלים כסאך למושב לך כי בחר יהוה בציון
 לך יהוה אקרא. אל אלהים עליון: יושב

אל מלך יושב על כסא רחמים. ומתנהג בחסידות. מוחל
 עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
 לחפאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח.
 לא כרעתם תגמל. אל הורית לנו לומר שלש עשרה, וזכר
 לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם כמו
 שכתוב, ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אָרְךָ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
וְאַמֶּת. נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵזוֹן וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאתָה
וְנִגְקָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ בִּי פִשְׁעֵנוּ: בִּי אַתָּה
אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חַסֵּד לְכָל קִרְאִיךָ:

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּה: זָכְרָנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶיךָ.
פָּקְדָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר עֲדַתְךָ קְנִיית קָדָם גְּאֻלַּת שִׁבְטֵי נַחֲלַתְךָ הַר צִיּוֹן
זֶה שְׁכֵנְתָּ בוֹ: זְכֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנִצָּח: זְכֹר
יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ:
זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר גִּשְׁפַעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֲרַבָּה אֵת זִרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֲתֵן לְזִרְעֶכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמִים: זְכֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל
תִּפְּן אֵל קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ:

אֵל נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאַלְנוּ וְשָׂר חַטָּאתֵנוּ:
חַטָּאתֵנוּ צוּרְנוּ סִלַּח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

אֵל נָא רַפָּא נָא תַחֲלוּאֵי גַפְּנָא פּוֹרְיָה. בּוֹשָׁה וְחַפּוּרָה וְאַמְלַל פּוֹרְיָה.
גְּאֻלָּה מִשַּׁחַת וּמִמְכַּה טְרִיָּה.

עֲנֵנוּ בְּשַׁעֲנִית לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרְיָה: חַטָּאתֵנוּ

דִּגְלֵי עִם פְּדוּיֵי בְּזוּרְעַ חֲשׂוּף. הִצַּל מִגְּנָף וְאֵל יְהוָה לְשִׁסּוּף. וְתַעֲנֵה
קְרִיאָתֵנוּ וּלְמַעֲשֵׂה יְדִיד תְּכַסֵּף.

עֲנֵנוּ בְּשַׁעֲנִית לְאַבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף: חַטָּאתֵנוּ

זכות צור הצב היום לנו תגל. חשכנו מאנף ונחנו בישר מעגל.
טהר טמאתנו ולמאור תורתך עינינו גל.

עגנו בשענית ליהושע בגלגל: חטאנו

יה ראה דשן עקוד והצמח לנו תרופה. פלה עד ושבר סער
וסופה. למדנו וחכמנו אמרתך הצרופה.

עגנו בשענית לשמואל במצפה: חטאנו

מתמם מרחם שרשיו אל תקמל. נקנו מפתם ושמן ולא נאמל.
סעדנו ונושעה וארחות חסדיך נגמל.

עגנו בשענית לאליהו בהר הכרמל: חטאנו

עודדנו בצדק משוי ממים וכפר ודון ומשוגה. פדנו ממהומת מות
ואחור כל נסוגה. צוה ישועתנו ובעוונותינו אל נתמוגה.

עגנו בשענית ליונה במעי הדגה: חטאנו

קדשת איש חסידך זכר ליפת געלים. רחמיך תעורר פי לקינו
בכפלים. שובנו תקף ליראתך ולא נחשף שולים.

עגנו בשענית לדוד ושלמה בנו בירושלים: חטאנו

תענה לקוראיך והסבת ממעונים. תשמע שועת צועקים שומע אל
אביונים. תרחם בנך ברחם אב על בנים.

עגנו בשענית למרדכי ואסתר ותלו האויב על (העין) חמשים האב
עם בנים: חטאנו

זכר לנו ברית אבות באשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את
בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: זכר לנו
ברית ראשונים באשר אמרת. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה
עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:

השב שבותנו ורחמנו כמה שפתוב. ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: קבץ נדחנו כמה שפתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: מחה פשעינו למענך באשר אמרת. אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחפאתיך לא אֶזְכֹּר: מחה פשעינו כעב וכענן באשר אמרת. מחיתי כעב פשעיך וכענן חפאתיך שובה אלי כי גאלתיך: הלבן חטאינו בשלג וכצמר כמה שפתוב. לכו נא ונזכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שפתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שפתוב. כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שפתוב. ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: המציא לנו בבקשתנו כמה שפתוב. ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שפתוב. ותביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי פי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יהוה אלהינו חוים ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקדם: אמרינו האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיזון לבנו לפניך יהוה צורנו וגאלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה בכלות פחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יהוה אלהינו.

אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו
שונאינו ויבשו כי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו: כי
לך יהוה הוחרלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו

אנא תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי
ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו.
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גולגנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו
שקר: יעצנו רע. כוזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו.
צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הפא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו. לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזב דרך רשע. וחיש לנו
ישע. בפתוב על יד נביאך יעזב רשע דרכו ואיש און מהשבותיו וישב אל
יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלח:

משיח צדקך אמר לפניך שגיאאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יהוה
אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרק עלינו מים
טהורים וטהרנו, בפתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם.
וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו
ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אנך ושמע פקח
 עיניך וראה שומתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי
 לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
 הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
 למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי
 פני אליך, כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה
 עד לשמים: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום אך אפים ורב
 חסד ולא עזבתם. אל תעזבנו אבינו ואל תפשינו בוראנו ואל
 תזניחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו. וקים לנו יהוה
 אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזה.
 כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
 ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאי:
 עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך יפירו וידעו
 כי ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יהוה עשה
 למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה
 למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה
 למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען
 טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למוך.
 עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה
 למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען
 קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכונתך. עשה
 למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם
 יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה.
 עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך.

עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחתך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען מבוזים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענד אם לא למעננו. עשה למענד והושיענו:

עננו יהוה עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו פוכש פעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו: עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השכטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לבעם עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו: מי שענה ליצחק בנו בשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו: מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו: מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו: מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו: מי שענה למשה בחורב הוא יעננו: מי שענה לאהרן במחפתה הוא יעננו: מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו: מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו: מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו: מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו: מי שענה לאלהיו בהר הפרמל הוא יעננו: מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו: מי שענה ליונה

סליחות לז' אדר - נוסח חברה קדישא גחש"א צה

בְּמַעַי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעֵנָה לְחֻזְקָהּוּ מִלֶּךְ יְהוּדָה בְּחַלּוֹ
הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעֵנָה לְחַנּוּנֶיהָ מִיִּשְׂאֵל וְעֻזְרֶיהָ בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ
הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעֵנָה לְדַנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעֵנָה
לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעֵנָה לְעוֹרָא בְּגוֹלָה
הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שְׁעֵנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרִים
הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעָנְיִי עֲנִינֵן. רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבְרִי לְבָא עֲנִינֵן: רַחֲמָנָא
דְעָנִי לְמַכְיָכִי רוּחָא עֲנִינֵן. רַחֲמָנָא עֲנִינֵן. רַחֲמָנָא חוּס.
רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שְׂזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן. הַשְׁתָּא בְּעֵנְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב:

